

Ponedjeljak, 7. novembar 2005.

Svedok P-013

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.26 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Ja se izvinjavam svima zato što počinjemo sa zakašnjenjem, ali do toga je došlo zbog problema s kompjuterskim sistemom. Kao što verovatno znate, sistem još uvek ne funkcioniše u celosti, a mi se nadamo da ćemo uspeli da nastavimo sa radom dok tehničari istovremeno pokušavaju da srede taj problem. Ja vas podsećam gospođu na izjavu koju ste vi dali na početku svedočenja koja je još uvek na snazi. Gospođu Tuma, imate reč, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA TUMA

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude i dobar dan svima. Mi ćemo da nastaviti sa iskazom ovoga svedoka, svedok je svedok sa zaštitnim merama. Ja bih počela tako što ću da zatražim za trenutak privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala. Mi smo prošle nedelje ...

(privatna sednica)

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: 20. ujutro, između 6.00 i 7.00, naređeno je svima nama koji smo bili u bolnici, izričito lakšim ranjenicima i svim ostalim da napuste zgradu bolnice. Nastala je panika, izlazili smo iz zgrade, na izlazu je bilo dosta vojnika i među njima major Šljivančanin. Na vratima je postavljen jedan vojnik koji se po imenu i prezimenu zvao Đukić Nikola, zvani ...

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, privatnu sednicu, molim vas. Oprostite, hvala.

SUDIJA PARKER: A zašto je za ovo potrebna privatna sednica?

TUŽITELJKA TUMA: Pa budući da ona spominje imena, to bi moglo dugoročno ...

SUDIJA PARKER: Zavisi o čijem se imenu radi. Ima li kakvih problema s tim vojnikom?

TUŽITELJKA TUMA: Pa moglo bi da bude.

SUDIJA PARKER: Vojnik nije zaštićen svedok.

TUŽITELJKA TUMA: Ne.

SUDIJA PARKER: Onda nema opravdanja za privatnu sednica.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu, hvala. Nastavite molim vas.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Taj vojnik je stajao na izlazu i dijelio je muškarce i žene. Muškarci su izlazili na jednu stranu, unutra, kad se izlazi iz bolnice na ljevu stranu, a žene na desnu stranu. I tu sam, na tom izlazu, nisam ni znala kuda idem nego sam se zaustavila i stajala. I bila sam jako blizu iza leđa majoru Šljivančaninu. A mog muža su odveli, tamo su već bili postavljeni neki autobusi i on je ušao u taj autobus i ja dalje o njemu ne znam ništa.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Ujutro, rekli ste između 6.00 i 7.00, gde ste se vi nalazili ujutro kada je došla ta zapovest, kada vam je rečeno da odete iz bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: U jednoj prostoriji nas je spavalo možda jedno 12, tako dolje, na podu smo imali neke madrace i još smo spavali u toj prostoriji. I onda kada je stigla zapovjed onda smo spakovali, nismo ništa imali ni pakovati, nekih malo stvari, neke osobne stvari i onda smo izašli iz bolnice, iz zgrade. Prolazili kroz jedan dugački hodnik, to je bilo, bili smo u polupodrumu jednom.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste dakle da vam je naređeno da morate da se spakujete, ali kako, ko je vama izdao tu zapovest i ostalim ljudima koji su bili u toj prostoriji na madracima?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Vojnici su išli kroz hodnike i govorili da se ide van. Napolje da se ide.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kakvi vojnici?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Vojnici u uniformi Jugoslovenske narodne armije.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Jeste li možda nekog prepoznali među tim vojnicima?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: U zgradi u bolnici ne, ali pred zgradom da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dakle, sada govorimo o jutarnjim satima, dakle ujutro, kada je došla ta zapovest i onda ste rekli da ste videli, da ste videli vojnike kako dolaze. A moje pitanje je bilo da li ste vi mogli, da li ste prepoznali nekog od tih vojnika ko je izdavao naređenja da se spakujete?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Od tih što su došli u zgradu da kažu da moramo ići iz zgrade napolje... Nisam poznala te vojnike.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Znete li vi od koga je došlo to naređenje, ko je zapovedio da se spakujete?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Tamo je izričito zapovjedao major Šljivančanin. Sve se, sve je on zapovjedao i sve su radili kako je on rekao

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Ali u vezi s tom konkretnom zapovešću da morate da se spakujete i da izađete iz bolnice da li je on bio osoba koja je izdala to naređenje, odnosno da li ste vi stekli takav utisak?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja sam stekla takav dojam, ja nisam to čula iz njegovih usta, ali ko bi drugi tamo mogao naređivati ako nije on koji je bio pred bolnicom i svi su pitali njega. Sve se njega pitalo, jer je on bio tamo.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Jeste li ga vidjeli u toku jutra kada se dakle upravo baš to događalo, kada je vam rečeno da se spakujete i da izađete iz bolnice? Dakle, na samom početku jutra, odnosno u tome delu dana?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Na samom izlasku iz zgrade, major Šljivančanin je stajao tamo i kod njega je, on je razgovarao tamo sa čovekom u bijelom, taj čovjek je bio najvjerojatnije iz te međunarodne neke misije i on je, ja ne znam engleski, ali znam hrvatski, on je zahtijevao, taj čovjek je zahtijevao da se popišu ti ljudi koji se odvođe tamo u te autobuse. Međutim, gospodin to nije dozvolio i rekao je, citiram, mislim da je točno ovako rekao: "Gospodine, ovo je moja država i ovdje ja zapovjedam. A vi, kad budem ja došao u vašu državu, onda ću ja poštovati što vi kažete", i nije dao da se popišu ti ljudi. Tako su odvedeni ljudi nepopisani u te autobuse koji su sporni i mog muža ni danas nema i nije pronađen.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Jeste li vi to čuli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To sam ja čula na svoje uši. Ja sam stajala tri koraka iza majora Šljivančanina iza leđa.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Pri tom konkretnom događaju, da li se Šljivančanin nekako predstavio, da li ste nešto u vezi s tim čuli? Da li se predstavio čoveku u belom?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, on je rekao da je on major Šljivančanin, da je on tu, ne znam rekao mu je to, rekao je, ne bih ja znala ni da on je major Šljivančanin da to jutro nisam čula. Od njega sam čula da je on major Šljivančanin.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Je li on u tom smislu bilo šta rekao u vezi sa svojim položajem, odnosno funkcijom da je major i sa samim položajem u bolnici?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa rekao je da je taj čovek što je htjeo da se popišu ranjenici, on je insistirao na tom da se popišu, a onda je on rekao da je on to, predstavljao se da je major Šljivančanin, da je to njegova zemlja, da on tu zapovjeda i ništa. Dalje su oni razgovarali, ovaj čovjek je govorio na engleskom, ja to nisam razumjela i to je, to je to što sam ja čula.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Citiraću šta ste kazali. Rekli ste "da je on tu glavni, da on tu zapoveda". Recite kakav ste utisak stekli, šta je on time htjeo da kaže?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa stekla sam utisak da on određuje sve šta će biti sa tim ljudima koji su odvedeni, koji određuje šta će biti sa nama, koji smo tu, sa čitavom bolnicom, sa svim ljudima iz bolnice koji smo se tu zatekli, on je određivao kuda će ko. Niko nije mogao ići kud je htjeo, to je sve bilo, moralo biti tako kako je on naredio.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite?

ADVOKAT LUKIĆ: Nisam mogao da prekidam zbog načina tehničke službe kako se odgovara na ova pitanja. Cela ova linija pitanja svedoka ima dve stvari koje po meni predstavljaju mane u načinu ispitivanja. Pod jedan, tužilac navodi svedoka, pod dva, traži od svedoka da spekulira, da nagađa kakva je uloga bila gospodina Šljivančanina, a to kako traži da se nagađa, kakva je uloga gospodina Šljivančanina postavlja kroz krajnje sugestivna i *leading questions*. To je bilo nekoliko pitanja, takvo je pitanje bilo na petoj strani, u 25 redu i još nekoliko pitanja, ja sam mislio da će prestati sa tim pitanjima, ali cela linija ovih pitanja su krajnje sugestivna pitanja i pitanja koja u glavnom ispitivanju ne mogu da idu tako da se navode.

SUDIJA PARKER: Vi se pozivate na 25. red gospodine Lukiću, ali ja to ne vidim kao sugestivno pitanje. Ali bilo je nekih drugih pitanja koja jesu bila sugestivna, ali ja mislim... Gospođo Tuma, ovo šta gospodin Lukić zapravo predlaže je dobro. Vi možete od svedokinje da tražite da vam kaže šta je videla i šta je čula i šta su ljudi radili, a da je ona videla. Ali ako pokušavate da dodate nešto time kao šta je pitate kakav je bio njen utisak s nečim, šta je neko mislio, mislim da tu ipak idete malo predaleko. Činjenice će naime govoriti same za sebe u vezi s onim šta je ona videla i šta je čula, pa vas molim

da se držite ovih primedaba. Dakle, držite se događaja koji su se događali i onoga šta je svedokinja videla i čula, pa ćemo onda da izbegnemo probleme na koje gospodin Lukić skreće pažnju. Hvala.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vama. U redu. U bolnici tokom toga jutra, dakle sada govorimo još o sredi 29. novembra 1991. godine. Jeste li vi toga jutra u bolnici ...

SUDIJA PARKER: Jeste li vi mislili da kažete 20. novembar 1991. godine?

TUŽITELJKA TUMA: Da.

SUDIJA PARKER: Zato što je u zapisnik ušlo 29.

TUŽITELJKA TUMA: Pa ja sam rekla 20.

SUDIJA PARKER: Pa da bude jasno svedokinji.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Rekla sam 20. Jeste li videli neku selekciju, neki odabir ljudi u bolnici?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Toga 20. ujutro, kad sam prolazila kroz taj hodnik, onda je jedan doktor, ja nisam 100 posto sigurna rekao, mislim da je to bio doktor Stanojević, bio sa jednim visokim dužnosnikom vojnim kome ja naravno ne znam čin, nisam u to upoznata, ali ga je on oslovio, "druže Mrkšiću" i prolazili su kroz taj hodnik i taj doktor, inače Vukovarac, doktor koji je znao pacijente, on je govorio: "Ovo je naš, ovo nije". To znači, "ovo je naš", ovo je Srbin, a ovaj drugi koji nije, to je Hrvat. To sam čula kad sam prolazila kroz taj hodnik.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vam. Kada ste to čuli, na kojoj ste udaljenosti bili od drugih ljudi koju su hodali, dakle kada ste to čuli, taj razgovor?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Na par metara su oni bili, ali ranjenicu su ležali s jedne i s druge strane u krevetima, jer to su bili malo teži ranjenici koji nisu mogli ustati i izaći iz zgrade bolnice.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Jeste li vi jasno čuli šta se govorilo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jasno sam čula kad je oslovio "druže Mrkšiću".

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta se dogodilo neposredno posle toga?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Posle toga smo tu stajali vani i jedan vojnik, ali ja ne mogu reći kad ne znam vojnike, ne znam, je rekao da se odvoje Srbi od Hrvata,

dijelili su se Srbi i Hrvati, jer u bolnici je bilo i Srba i Hrvata i svih ostalih drugih nacionalnosti.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste vi tada stajali ispred bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Tada sam još uvijek stajala tu gdje sam i izašla, jer smo tu morali stajati da dobijemo daljnja naređenja kud ćemo ići.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta se desilo na ulazu u bolnicu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Kad su ranjenici izlazili, tu di sam ja stajala došao je jedan u uniformi i razgovarao je sa jednom gospodom. I ona je pitala šta će biti s njima, a on je rekao: "Svi će biti ubijeni, to je već dogovoreno".

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: O kome su onda oni razgovarali?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: O ovim ljudima što su odvojeni i odvojeni otišli tamo u dvorište u autobuse.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kad govorite o ljudima, možete li malo konkretnije da nam kažete o kome se radi, koja je to bila grupa?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: O lakšim ranjenicima i osobljem bolničkim i tim pomoćnim i uglavnom svi pokretni ljudi koji su bili to u bolnici, kad su ih razdvajali, kad se reklo da se razdvoje muški i ženski onda su oni otišli u te autobuse.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Rekli ste da su muškarce odvojili na jednu stranu, a žene na drugu. Da li ste vi to videli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa to sam vidila i doživila, jer ja sam odvojena od mog muža, mi smo zajedno iz zgrade bolnice i onda smo razdvojeni.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kad su vas razdvojili od muža, da li je tu bilo nekih vojnika tada?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa bilo je, vojnik nas je i razdvajao. Bilo je vojnika.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kakvi su to bili vojnici?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bili su u uniformi Jugoslovenske narodne armije ili su bili u nekoj drugoj, ali nisu mogli biti u drugoj kad su bili u Jugoslovenskoj narodnoj armiji, sa Jugoslovenskom narodnom armijom. Znači bili su u uniformi, vojnoj uniformi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li su oni davali bilo kakva uputstva tu, da li je bilo koji vojnik davao neka uputstva?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne, stajao je na vratima taj, posebno taj što je razdvajao i razdvajao žene na jednu stranu, muškarce na drugu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je bilo ko nadgledao to šta se dešava?
SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Tu je stajao i major Šljivančanin.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Jeste li vi to videli?
SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Vi ste rekli da je on tu stajao. Da li je bilo šta uradio, da li je nešto rekao?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa nisam je više puno slušala s kim, on je sa svojim vojnicima razgovarao, ja sam stajala u jednoj grupi tamo gde su stajale žene i tu smo čekali šta će biti.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I kakav ste vi imali utisak o njemu, kako se on ponašao?

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukuću.

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor. Opet se radi o istom pitanju, opet se traži da svedok spekuliše.

SUDIJA PARKER: Ja sam čekao kako je svedokinja shvatila pitanje. Možda je to zadovoljavajuće, a možda će to da pređe granicu, ali u svakom slučaju svestan sam vašeg problema gospodine Lukiću. Možete li da odgovorite na pitanje?

SVEDOKINJA P-013: Hoćete li ponoviti, molim vas?

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Izvinjavam se. Ja ću tačno da ponovim ono šta sam rekla. Pročitaću ponovo pitanje iz transkripta. kakav ste vi imali utisak o njemu, kako se on ponašao?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Moj utisak je sve te dane, nema tu utisaka, to je strah i ja... On se ponašao vojnički, bio je strog, ali to je, takav nastup je on imao valjda zato što je vojnik, a ja osobno kažem za sebe da sam se jako bojala.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Zašto ste se plašili?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa kada bi, kada smo mi ta puna tri mjeseca bili u podrumu i kad su svaki dan na nas padale granate, kad su nas tako počeli razdvajati jedne na jednu stranu, druge na drugu, šta sam mogla očekivati nego strah, strah sam imala.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Od čega vas je bio strah?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa strah me je bio da će nas možda sve poubijati, da će nas ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta se tačno desilo posle toga?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Dok sam tu još stajala, još su iznjeli jednog, ja sam videla jednoga ranjenika su izneli na nosilima vojnici i onda su ga bacili sa tih nosila, udarali ga nogama i posle ne znam šta se dogodilo sa tim ranjenikom, to je bilo tako, možda 10 metara dalje nego što sam ja stajala i kasnije su nama naredili da idemo iz dvorišta bolnice. Isto su bili postavljeni neki autobusi u koje smo mi žene, djeca i starci trebali ući u te autobuse.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vam. Vi ste rekli da su nosili ranjenike. Da su nosili druge ranjenike na nosilima. Ko su to bili oni?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja sam osobno poznala tog ranjenika, on je bio u gipsu, skroz do gore, do kuka i taj ranjenik je bio Došen Martin i njega sam poznala i njega sam videla da su ga bacili sa nosila i tukli su ga, ali dalje nisam ništa videla.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste kasnije ili neposredno posle toga videli šta se desilo sa tom osobom, Došenom?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne znam šta se desilo posle s tom osobom, jer sam izašla van kruga i opet smo tamo dugo stajali na cesti, čekali te neke autobuse da nas nekud voze

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste videli ko je Došena šutnuo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Vojnici su ga šutnuli, bili su u uniformi, a ko je, ne znam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je bilo više tih ljudi koji su ga šutirali?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa četvorica su ga nosili na nosilima, a više ih, ja sam videla samo to što sam rekla da sam videla. Njih četvoro nosili su ga i onda su ga bacili sa nosila i tukli.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I gde se to desilo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To se desilo od onog izlaza iz bolnice, pa do tih autobusa što su stajali tu negde na polovici puta, to sve skupa nema 50, ma nema ni 20 metara od tog izlaza iz bolnice, pa do tu u dvorište gde su stajali autobusi. Na sredini.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste videli neko drugo premlaćivanje?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja nisam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A da li ste videli gde su otišli ti muškarci?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ni to nisam videla već sam bila na drugoj strani bolnice, u drugoj ulici.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Možete li da opišete šta se vama desilo? Vi ste rekli da ste stajali u drugoj ulici. Šta se tamo desilo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Tamo su, kad smo mi stajali, onda su išli vojnici, puno vojnika je išlo u grupama i nosili su neku strašnu crnu zastavu sa mrtvačkim glavama i pjevali su pjesmu: "Slobodane", neću znati tačno, ali tako "nabavi salate, biće mesa, klačemo Hrvate". A mi smo svi stajali u jednom redu i čekali da uđemo u te autobuse koji su nas kao trebali negde voziti, ali mi još nismo znali gdje.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dok ste tamo stajali i čekali, da li ste primeti nešto šta bi mogli da kažete?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Puno samo, puno vojnika i onda konačno su došli ti autobusi negde oko 11.00, 11.30, moglo je biti, ne znam tačno i onda smo ušli u te autobuse i vozili su nas. To su bili vojni autobusi, zeleni, to nisu bili civilni autobusi. Od vojske autobusi, Jugoslovenske narodne armije autobusi su bili. I onda su nas vozili kroz grad gde su tako sve leševi ležali još po gradu, mrtvi ljudi, pa preko Rolika, preko nekih sela, uglavnom u Sremsku Mitrovicu smo mi dospjeli taj dan.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vam. Pre nego što ste ušli u autobus, da li ste videli oko vas druge civile osim vas iz te grupe koja je bila sa vama?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, to je bilo puno civila, jako puno bilo žena, djece staraca, puno nas je bilo. Bilo je tu par autobusa s kojima smo mi otišli.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste videli neke druge ljude? Osim ljude koji su kasnije odveženi autobusima? Tada dok ste čekali da dođu autobusi?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa vidjela sam te vojnike što su pjevali te pjesme. To su sve bili u grupama, pa su oni dolazili sa nekim zastavama i pjevali su.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vam. A da li ste videli nekoga da je ranjen ili povređen?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne, ja mislim da nije u našem autobusu, u tom autobusu u kom sam ja bila mislim da nije bio niko, niko ranjen.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Ja vas sada ne pitam o ljudima u autobusu nego kad ste stajali napolju i čekali da uđete u autobuse, kad ste čekali da dođu autobusi. Da li ste tada videli neke povređene ranjene ljude?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa bili su ranjeni ljudi, bili su to ranjenici. Ovo ljudi što su tu odvojeni, što su bili u bolnici, pa su odvojeni od nas. Tu je bilo puno ranjenih ljudi, lakših ranjenika

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je bilo drugih ljudi koji su bili ranjeni ili povređeni osim ovih koje ste već spomenuli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa ja ne znam, ja nisam vidila.

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, uz dozvolu Suda, ako je to dozvoljeno, htela bih da svedoku pokažemo izjavu koju je ona dala Tužilaštvu, to jest istražitelju Tužilaštva 18. jula 1992. godine da bi je pitala ili podsetila šta je onda rekla istražitelju kada joj je postavio ovo konkretno pitanje.

SUDIJA PARKER: Vi predlažete da svedokinja pogleda izjavu, da vidi da li može da se podseti na to?

TUŽITELJKA TUMA: Da, tako je časni Sude.

SUDIJA PARKER: U redu, hvala vam. Da li ima nekog prigovora od strane Odbrane?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih prigovorio na ovakav način. Prvo, mislim da je greška izjava je iz 1995. godine, to pretpostavljam samo da je greška u kucanju, ali bih prigovorio da se na ovakav način sada osvežava pamćenje svedoku. Videćete časni Sude i posle ovog svedoka da je Tužilaštvo sa ovim svedokom obavilo već razgovor i pokazivalo mu ovu izjavu tako da je pre nekoliko dana svedok vrlo dobro upoznat sa izjavom. Način na koji Tužilaštvo vodi svedoka, ponovo prigovaram, nije način da se vodi u glavnom ispitivanju. I glavnom ispitivanju moraju se postavljati takva pitanja da svedok sam odgovara, a ne da mu se sugerišu ili navode teme. Svedok je upoznat sa ovom izjavom pre nekoliko dana, to može i Pretresno veće da pita svedoka i sad ako se ponovo stavlja, na takav način se sugeriše svedoku. A mi smo već dobili izmene te izjave što znači da su oni ovih dana razgovarali i svedoku predočili tu izjavu.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lukiću. Praksa na ovom Međunarodnom sudu u skladu sa prasom mnogih zemalja koje koriste kontradiktorni sistem, u ovim okolnostima dozvoljava mogućnost da se svedok podseti na prethodnu izjavu. Želim da samo bude jasno da se taj stav razlikuje od zemlje do zemlje koja ima kontradiktorni sistem. Na primer u mojoj zemlji ovo ne bi bilo dozvoljeno, ali stav mnogih to dozvoljava i to je uspostavljena praksa na ovom Međunarodnom sudu. Pretresno veće doduše zna tačno kada je traženo da se svedok podseti na ono šta je rekla i to će naravno biti uzeto u obzir prilikom procenjivanja težine koja će se pridati svedočenju zato što je do svedočenja došlo tek kad se svedokinja podsetila tako da gospođu Tuma svedokinja može da pogleda izjavu.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Molim vas da nam kažete koja je to izjava?

TUŽITELJKA TUMA: Da, časni Sude, to je izjava od 18. jula 1995. godine i to je uzeo istražitelj koji je predstavljao Tužilaštvo i on se zove Jose Limmayog Junior i tu izjavu je svedokinja potpisala. Ja želim da pokažem svedokinji sledeći odlomak. Na engleskoj strani je on, na engleskoj verziji je on na strani 4, a na BHS verziji izjave je takođe na četvrtoj strani.

SUDIJA PARKER: Molim da se svedokinji pokaže strana i taj deo i molim da se zamoli svedokinja da pročita izjavu i onda kad je pročitala, kad stavi izjavu u stranu, možete da je pitate da li se seća određenih stvari.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude, ali ja ne znam BHS tako da otprilike mislim da se radi u ovom delu BHS verzije jer ja nisam 100 posto sigurna. Mogu da joj pokažem taj deo za koji mislim da je ...

SUDIJA PARKER: Kako će Odbrana da zna na koji deo vi upućujete svedokinju? Da li imate kopiju na BHS-u gde je obeležen taj pasus koji može da se prosledi svedokinji?

TUŽITELJKA TUMA: Da, imamo kopiju ovde. Ja ću sada sudskom poslužitelju da pokažem na koji deo izjave mislim.

SUDIJA PARKER: Da li je taj deo pokazan i zastupnicima Odbrane?

TUŽITELJKA TUMA: Mogu i to da učinim?

SUDIJA PARKER: To će da učini sudski poslužitelj. Da li je svedokinja sada pogledala taj deo? Možete sada gospođu Tuma da postavite svoje pitanje i molim da ne bude sugestivno.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala, časni Sude. Ja sada pitam svedokinju. Da li ste vi videli neke druge povređene osobe dok ste stajali napolju ispred bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, to sam normalno, ja sam sve te dane, malo pomješala, su mi se u glavi pomješali, davno je to bilo, uglavnom kad su odvedeni lakši ranjenici, među njima je bilo, kao što sam i rekla i bolnički radnici, vozači, pomoćni neki ljudi i tako dalje. Gore gdje su oni odveženi, valjda na "Velepromet", ja to ne znam, onda su tražili od majora Šljivančanina da vrati ljude koji su imali bolničke iskaznice na svom džepu, da rade u bolnici i da su ti ljudi zaposlenici bolnice. E onda kad su ti ljudi vraćeni, još smo mi tamo bili, ti ljudi su bili krvavi po licu i dobili su gore gde su već bili, ja ne znam, dobili su batina. Te ljude sam ja vidila.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Zna li možda slučajno kog pola su bili ti ljudi?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To su uglavnom bili muškarci. I dvojica nisu još nikada pronađena Jozo Adžaga i Jozo Zeljko, isto su bili među tom grupom što je vraćena, ali izgleda da su ponovo vraćeni natrag tako da ih nema nigdje.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala. Časni Sude, ja više nemam pitanja, ja sam završila da glavnim ispitivanjem.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospođo Tuma. Gospodine Vasiću, izvolite, imate reč.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodin Vasić sada ima nekoliko pitanja za vas.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala najbolje, meni treba samo trenutak da bih se pripremio da uzmem stalak, jer je moja uvažena koleginica završila brže nego što sam ja to mislio da će. Dobar dan želim svjedokinji. Najpre želim da se predstavim, ja sam advokat Miroslav Vasić i s obzirom da ste vi zaštićeni svjedok, zamolio bih vas da nakon pitanja koja vam budem postavio, sačekate malo sa vašim odgovorom kako bi prevodioci mogli da prevedu vaše reči kao i moje i kako se vaš glas ne bi čuo preko mog mikrofona, s toga mi je potrebno malo vremena da isključim mikrofona. Takođe bih vas zamolio da na moja pitanja odgovarate sa da ili ne, sem ukoliko pitanje bude takve prirode da zahteva duži odgovor. Imajući u vidu sve ono šta ste nam rekli u prethodnih dan i po, vi ste sigurno ogorčeni na sve pripadnike srpskog naroda koji su učestvovali u borbama u Vukovaru i koje u svojim izjavama nazivate četnicima. Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam rekla četnici, rekla sam vojska. Ogorčena nisam, ali sam jako žalosna i tužna.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste ogorčeni na JNA, jer smatrate da su oni krivci za tragediju koja vas je zadesila?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja nisam političar i o tom ne znam ništa. Ja sam obični jedan civil bila u gradu Vukovaru i doživela to što sam doživela, izgubila sam svu obitelj, nemam nikoga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li s toga smatrate da ni jedna kazna koja bi bila izrečena ne bi bila dovoljno oštra sankcija da ublaži vašu bol zbog gubitka koji ste pretrpeli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ma nemam ja ništa od te kazne, ne znam ja to vama objasniti sada kad ste rekli da, ne znam, ne mogu ja vama objasniti kako se ja osjećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako smo već čuli, vi ste u julu 1995. godine dali izjavu predstavnicima Tužilaštva, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Od događaja u Vukovaru 14 godina ste čekali priliku da budete pozvani da Sudu kažete ono šta vas muči sve ove godine, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nakon što ste dali izjavu u julu 1995. godine, očekivali ste da budete pozvani da svedočite u toku 1998. godine kada je pred ovim Tribunalom vođen postupak protiv tada optuženog Slavka Dokmanovića upravo za događaje o kojima danas govorimo, ali se to nije dogodilo. Vi niste pozvani za svedoka, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam. Nisam ja bila gore, ni šta se to događalo sa Slavkom Dokmanovićem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste bili tada razočarani što vas Tužilaštvo nije pozvalo da svedočite na osnovu vaše izjave koju ste dali u julu 1995. godine? Da pred Pretresnim većem iznesete ono šta su vaša saznanja? Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa čekala sam da me se pozove, a nisam bila iznenađena što tada nisam pozvana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste s toga sada došli sa željom da vašim svedočenjem doprinesete da optuženi budu što strožije kažnjeni? Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Sa dokazima će se, to sad još nije ništa dok se ne dokaže. Kad se dokaže Sud će odlučiti kako odluči. Ja nikakvih želja nemam znate.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li sada kada posle 14 godina dolazite u priliku da svedočite pred Pretresnim većem smatrate da imate pravo da neke detalje i događaje prezentirate onako kako mislite da su se dogodili iako vi te događaja i detalje niste lično videli ni čuli. Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Niste u pravu. Nikada ne bih govorila ono što sam samo tako, i nakon 14. godina, ta 1991. godina je meni kao da je bila juče i biće dogod ne umrem i sve vidim kad zažmirim i sada sve vidim i sve čujem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste to još bolje videli i čuli 1995. godine kada ste davali izjavu predstavnicima Tužilaštva?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: I onda sam dala izjavu kod koje sam, istu izjavu koju ja samo znam. Ja samo jednu izjavu znam, to što sam rekla i što sam videla. Samo to znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odbrana je od naših uvažanih kolega iz Tužilaštva, neposredno pred vaše svedočenje dobila ispravke vaše izjave iz 1995. godine. Da li su te ispravke napisane ne osnovu onoga šta ste vi sa njima razgovarali u poslednjih desetak dana?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Prošlo je jako puno godina, puno, puno godine je prošlo i ako neka riječ se nije možda poklapala, to ne znači da me sada možete, kako bih vam to sada ja rekla... Sve to što sam ja rekla, sve je to istina, a nakon 14 godina i 10 godina, bila je 1995. godina prije 10 godina, može se neka reč možda pogrešno možda reći, ali suština toga svega i bit toga svega je onako kako sam ja rekla i 1995. godine i sada.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude. Ja bih se vratila u transkriptu na ovo šta Odbrana govori i to u redu 6, valjda. Da. Ispravka u vezi sa ovim. Dakle, u vezi sa ovim "što ste s njima razgovarali u zadnjih 10 dana", to bi moglo da se protumači kao da je Tužilaštvo razgovaralo sa svedokom posle 10 dana, a ja bih da kažem da je dodatak koji je takođe obelodanjen Odbrani napravljen 31. oktobra 2005. godine. Radilo se o razgovoru u trajanju od jednog dana, a ne 10 dana.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospođo Tuma. Gospodine Vasiću, nastavite molim vas.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala puno, časni Sude. Odbrana nema problema sa ovim zapravo naša tvrdnja nije bila da je Tužilaštvo razgovaralo 10 dana nego da je razgovor obavljen u okviru poslednjih 10 dana. U svakom slučaju hvala puno i vama i uvaženoj kolegici. Da li nam gospođo možete reći da li su vaša sećanja bila svežija 1995. godine kada ste davali izjavu ili su ona svežija danas?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jednako su sviježe na taj događaj iz 1991. godinu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste prilikom davanja vaše izjave predstavnicima Tužilaštva 1995. godine izjavili da ćete o svemu o čemu budete pitani odgovoriti i reći po svom najboljem saznanju i sećanju?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je nakon što ste dali izjavu i pošto je ona otkucana, da li je vama izjava pročitana na hrvatskon jeziku i da li ste vi svojim

potpisom overili sadržinu izjave kao i svoju tvrdnju da izjavu dajte u skaldu sa svojim najboljim saznanjem i sećanjem?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste prilikom davanja ispravki svoje izjave dana 31. oktobra 2005. godine želeli da ovim ispravkama pomognete Tužilaštvu da efikasnije prezentira slučaj Tužilaštva?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je, pre nego što ste dali ove ispravke od strane mojih uvažениh kolega iz Tužilaštva predočeno da neki delovi vaše prvobitne izjave se ne uklapaju u navode iz optužnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Možda sam nešto zaboravila, puno je godina prošlo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam, ja sam pitao da li su vam prilikom razgovora moje uvažene kolege iz Tužilaštva predočile da neki navodi iz vaše ranije izjave se ne uklapaju u tvrdnje iz optužnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne razumem ja to pitanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste za vreme pripremanja ovih ispravki na vašu izjavu iz 1995. godine, imali priliku da vam od strane mojih uvažениh kolega iz Tužilaštva budu prezentirane neke izjave drugih svedoka koje govore drugačije o događajima o kojima se vi izjašnjavate?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vi gospođo tvrdite da su vaša sećanja sada, 14. godina nakon događaja bolja i sigurnija tri i po godine nakon događaja o kome govorite, kada ste davali svoju prvu izjavu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne tvrdim ja ništa samo ako sam možda negdje, neku riječ da je drukčija inače moje izjave su uglavnom te koje ja znam jer ja ne mogu ništa govoriti što nisam vidila i što ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste ovde položili zakletvu pred ovim časnim Sudom i nadam se da su vam jasne vaše obaveze da govorite istinu kao i posledica ako to ne činite.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja govorim istinu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Časni Sude, ne znam da li je pogodan trenutak ili da nastavim sa ispitivanjem.

SUDIJA PARKER: Zato što smo kasno počeli misliti da bi bilo dobro da radimo do 15.50, ali ako to vama predstavlja problem, možemo sada da napravimo pauzu.

ADVOKAT VASIĆ: Ja sam samo mislio da ne narušim ustaljeni redosled u sudnici. Što se mene tiče, ja mogu da nastavim.

SUDIJA PARKER: Još petnaestak minuta, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Za vreme vašeg boravka u Hagu s kojim ste svedocima kontaktirali?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: S ni jednim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste se susretali sa ovim svedocima u hotelu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja sam u drugom hotelu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ipak imate saznanja da su oni u drugom hotelu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Imam saznanja. Imam saznanja da su ovi svedoci prije mene bili u jednom hotelu, ja sam u drugom, imam pratnju i tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste se pre vašeg dolaska u Hag susreli sa doktorkom Bosanac?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam se susrela s doktorkom, jer je ona već bila u Hagu kad sam ja trebala doći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste pre vašeg dolaska u ovu sudnicu imali prilike da pratite svedočenja ostalih svedoka koji su se pojavili u ovom Predmetu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam, slabo gledam televiziju, tu temu slabo gledam na televiziji, jer me uznemiri, pa ne mogu spavati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je neko od članova vaše porodice bio član HDZ-a, Hrvatske demokratske zajednice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nije. Ili možda, ne bih vam mogla reći točno za sina jednog, jer ja baš... Ja znam da ja nisam, za sina ne bih mogla reći, a nisam nikad videla neku iskaznicu ili tako. Ne znam, ne bih vam to mogla reći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato ko je 1991. godine pobedio na lokalnim izborima u gradu Vukovaru?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To mi je poznato, pobjedio je SDP.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I da li je nakon toga za predsednika Skupštine opštine izabran član SDP-a, Slavko Dokmanović?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je u jednom trenutku u toku leta 1991. godine Vlada Republike Hrvatske umesto legalno izabranog predsednika Slavka Dokmanovića postavila poverenika iz redova HDZ-a?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: E to mi već nije poznato, jer politikom se nisam nikad bavila, radila sam i tako. Ne. Nisam, to ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je neko u vašoj porodici bio pripadnik Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Sin.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li znate da li je on bio prisutan na skupu pripadnika Zbora narodne garde koji je organizovao Tomislav Merčep u Bogdanovcima, marta 1991. godine? I koji je okupio oko 2.000 dobrovoljaca.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To ništa ne znam, o tome me možete pitati čitav dan, o tome zaista ništa ne znam. O tom, o strankama, o Merčepima, o toj organizaciji, ne znam ništa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da se već u maju 1991. godine po ulicama u Vukovaru organizuju pripadnici hrvatske nacionalnosti u grupa za odbranu protiv mesnih Srba?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja sam vama naglasila da nisam političar. To ne spada u moje ovo svjedočenje. Puno toga se događalo u Vukovaru, jako puno se svašta događalo u Vukovaru, ali ja o tome ne mogu pričati, jer ni ne smatram da se to odnosi sada na moje svjedočenje. Šta se događalo u maju, ne bih, ne mogu ništa ja sada govoriti da ne zakompliciram stvar, da ne kažem i šta je bilo u Borovu Selu u maju i tako, ja samo što sam čula. Jer naravno, ja ništa to nisam vidila ni tu učestvovala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste čuli eksplozije koje su u maju, junu i julu odjekivale Vukovarom gde su dignuti u vazduh objekti čiji su vlasnici bili Srbi kao i kiosci "Novinskog-izdavačkog preduzeća Borba"?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, čula sam eksplozije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li znate gde se nalazi kasarna Jugoslovenske narodne armije u Vukovaru?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je u leto 1991. godine kasarna Jugoslovenske narodne armije bila blokirana od strane pripadnika Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je u jednom narednom trenutku, nakon što je kasarni ukunuta struja, voda, poštanske veze, da je kasarna bila izložena napadima od strane pripadnika Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nije mi poznato. Nisam se zanimala za to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Složićete se da je tek krajem avgusta 1991. godine došlo do sukoba između pripadnika Zbora narodne garde i JNA.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, u avgustu mjesecu. Mislim da je bio avgust mjesec kad se počelo jako pucati.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja bih možda molio da pređemo na privatnu sednicu s obzirom da imam jedan kraći set pitanja koji bi eventualno mogao da dovede, da ugrozi zaštićeni identitet svedoka.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica molim.

(privatna sednica)

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Ja ću se opet vratiti na jedan broj pitanja koja se odnose na porodicu svedoka. Možda bi bilo dobro da zbog toga pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, uz oklevanje preći ćemo na privatnu sednicu na kratko vreme.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste u vašoj izjavi da je nakon 18. novembra mnogo lica krenulo prema bolnici smatrajući da je bolnica sigurno mesto, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su sa ovim civilima u bolnicu stigli i pripadnici ZNG-e i MUP-a koji su se povlačili sa dotadašnjih linija fronta?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je od 16. novembra u Vukovaru prostrujala vest da će svi iz bolnice biti evakuisani pod nadzorom Evropskih posmatrača (ECMM, European Community Monitoring Mission).

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Možda sam nešto čula da će biti, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste gospođu uopšte poznavali bilo koga ko je bio član Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bio je moj sin, rekla sam vam. I njegove kolege, i bilo je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste znali ko mu je bio komandant?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ni to nisam znala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste nekog od kolega koje ste pomenuli videli u bolnici nakon 18. novembra 1991. godine?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Za koje ja znam da su išli, dečki su bili u probouju. Policija i ovi dečki iz Zbora narodne garde su išli prije nego što je vojska došla u bolnicu u probouj prema Vinkovcima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možete li nam reći nešto više o tom probouju prema Vinkovcima, kada se on odigrao, kako se to dogodilo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To ne znam. To samo znam da su pričali kad su došli u Vinkovce i Zagreb da su se skupili i da su krenuli, po noći su krenuli kroz, šta ja znam kud su išli, ja ne mogu to kazati. Neki su ostali tamo mrtvi, jer je to bilo minirano kuda su oni išli nekim prekim putem, pa su plivali preko Vuke u novembru mjesecu i tako. Neki su došli živi, neki su ostali tamo na poljima koja su bila minirana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li su vam pričali da je u Vukovaru ostao još jedan znatan broj pripadnika Zbora narodne garde koji nije išao u probouj?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam razgovarala o tom, nisam čula takvu priču. Ostalo ih je puno mrtvih, 5.000.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U tom probouju?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne u probouju, u toku borbe.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da su se neki pripadnici MUP-a u bolnici presvlačili u civilna odela da bi sa civilima napustili bolnicu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja to nisam vidjela.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste poznavali pripadnike MUP-a koji su bili obezbeđenje bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste ikada na vratima bolnice videli neko obezbeđenje?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam izlazila van na vrata.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Za sve vreme od septembra meseca do 20. novembra niste izlazili van bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nikuda, za sve vreme iz podruma pod zemljom. Ko je god izašao van, taj je poginuo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je u bolnici bilo vozača kola Hitne pomoći?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bilo je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da li su oni izlazili van zgrade bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa ako je negdje lupila granata, pa je poubijala puno i puno ranila onda su oni morali ići po te ranjenike, pa ako su ih dovezli u bolnicu i to je to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I ti vozači Hitne pomoći su bili živi do tog novembra 1991. godine zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa neki su bili živi. Vozač vozi auto, a ako bih ja izašla i išla pješke po gradu, mene bi sigurno geler udario, ako padne blizu granata.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gde su spremali obroke za bolnicu, možete li mi reći?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da. U jednoj prostoriji, to je bio Odjel za grlo uho i nos, pa neka prostorija, tamo se doneo neki provizorni šporet, sve je bilo provizorno u kuvaru, nije bilo ni vode ni struje, spremali smo u toj jednoj jedinoj prostoriji to je sve bilo. Jer je kuhinja prava, bolnička bila sva izgranatirana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A to mesto o kome sada govorite se nalazilo u podrumu stare bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste 18, 19, 20. novembra spremali obroke za bolnicu takođe?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa baš više nismo imali ni što spremati, jer nije ničega više ni bilo i bila je velika panika i samo se eventualno skuhao se čaj ujutro i imali smo još malo brašna, pa smo neke onako, ne znam vam reći kako se to zove, pogačice neke onako, umjesili vode i brašna i ispekli na ulju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći, doručak se spremao u jutarnjim časovima u bolnici, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ništa to nije bilo određeno, to je... nije ni bilo doručka 19. i 20. niko ništa nije jeo, nije nikakvog doručka bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako bih vam rekao da su neki radnici u bolničkoj kuhinji tvrdili da su i 18, 19, i čak 20. ujutro pripremali hranu za bolnicu, šta biste vi na to rekli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa ne bih ništa rekla ako su oni tako rekli, ali ja vam kažem onako kako vam sad kažem, jer je ovako bilo, jer mi već unatrag par dana nismo više ništa u bolnici imali.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude. Svedokinji se postavljaju pitanja koja bi možda mogla da dovedu do otkrivanja njenog identiteta.

SUDIJA PARKER: Imate li još ovakvih pitanja, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, s obzirom da smo čuli mnogo ljudi, mislim da takva opasnost ne postoji, međutim mislim, nemam daljih pitanja koja bi specificirala sada neku manju grupaciju.

SUDIJA PARKER: Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste se tih poslednih dana boravka u vukovarskoj bolnici kretali u prostorijama gde su bili ranjenici?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa jedan dio mali, samo do toaleta gde se trebalo otići.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možete li nam reći da je nekim ranjenima od strane lekara stavljen zavoj i gips da bi bili predstavljeni kao ranjenici, da zapravo nisu bili ranjeni?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: A nisam to čula, nisam ja ulazila u te, medicinsko osoblje i to, ja sam tamo bila u toj kuhinji i tamo... Ne, ne, nisam to čula. A pogotovo nijesam vidjela.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste istražiteljima Tužilaštva u svojoj izjavi od 18. jula 1995. godine decidirano izjavili da ste tokom druge polovine dana, 19. novembra videli Bogdana Dukića, Darka Fota, Mirka Vojnovića i Mirka Savića da su izneli Martina Došina koji je bio na nosilima i da su ga bacili na dvorište da tamo umre, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam tako izjavila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih molio sudskog službenika da svedoku da primerak BHS njene izjave da bih mogao da je zamolim da pročita ono šta se nalazi u prvom pasusu, na strani 4 BHS, verzije i na strani 3, pasus 2, engleske verzije vaše izjave. Polako da bi prevodioci mogli da to prevedu.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: "Dana 19. novembra Vukovar pao. Mnogi civili su cijeli dan dolazili u bolnicu da potraže utočište. Ne mogu reći koliko ih je točno bilo. Tokom druge polovice dana su u bolnicu ušli vojnici JNA. Doktorka Bosanac je sa predstavnicima JNA pregovarala da se bolnica osigura i da se četnicima ne pusti ulaz, bez dopusti. JNA nam je obećala da ćemo bez problema biti evakuirani u Hrvatsku. Ali mnogi četnici su uspjeli ući unutra. Bolnica je imala glavni ulaz i još jedan ulaz u podrumu. Takođe su postojala i dva ulaza u bolničkom dvorištu. Četnici koje sam vidjela da su ušli u bolnicu sa vojnicima JNA su bili Bogdan Dukić, Darko Fot, Mirko Vojnović zvan Čapalo, Mirko Savić. Vidjela sam kako su odveli Martina Došena koji je bio jedan od ranjenika u bolnici iako je bio na nosilima ipak su ga izgurali, jednostavno bacili na dvorište da umre. On je jedan od onih koji se vode kao nestali".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala gospođo. Više nam neće biti potreban taj dokument. Molio bih sudskog službenika da mi ga vrati ako nije problem. Gospođo, da li je ovo vaša izjava?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste u vašem današnjem svedočenju pred ovim Sudom, na pitanje moje uvažene koleginice rekli da ste jedino videli da neka lica tuku Martina Došena dok drugih prebijanja niste videli. Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: U toj izjavi koju sam ja dala 1995. godine stoji to sve, stoje to vojnici, da sam ja te vojnike prepoznala, jer su Vukovarci, ali nije izričito, nisam rekla da su oni nosili Martina Došena, to je pogrešno prevedeno, oni nisu nosili Martina Došena. Martin Došen je nošen 20. ujutro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako onda objašnjavate da u vašoj izjavi koju ste nam sada potvrdili da ste dali 1995. godine stoji da ste to videli 19. Da li ste se tada bolje sećali ili se bolje sećate danas?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Danas se dobro sjećam i onda sam se dobro sjećala i taj 19. i 20. ujutro je bilo iznošenje ranjenika, a ne 19.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko sam ja shvatio vi ste ovde govorili o incidentu sa Martinom Došenom, a ne iznošenju ranjenika, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa Martin je bio teži ranjenik, nije mogao sam hodati i onda su ga iznjeli van iz zgrade i sa nosila su ga bacili dolje i tukli. To sam vidjela, to sam rekla.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Danas ste nam rekli da niste videli da vojnici tuku bilo koga tog 20. novembra 1991. godine.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Osim toga Martina druge nisam vidila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A zar nam danas niste rekli da vam nije poznato ko je tukao Marina Došena?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, to sam rekla, to sam rekla i u prvobitnoj izjavi, a te vojnike koje sam ja navela imenom i prezimenom, to su vojnici koji su bili pred bolnicom 19. poslepodne koje sam ja osobno poznala, jer su se svuda tamo hodali i držali puške u rukama i svi smo ih, ko ih je tamo vidio, poznali smo ih jer su domaći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja opet moram da vas vratim na vašu izjavu koju ste nam dali 1995. godine. Vi ste nam lepo pročitali rečenicu koja glasi: "Videla sam kako su odveli Martina Došena koji je bio jedan od ranjenika u bolnici".

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, rekla sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I da su... Trenutak gospođo zbog mikrofona koji je uključen, morate sačekati. I da su Bogdan Dukić, Marko Fot, Mirko Vojnovčić i Mirko Savić odveli Martina Došena. Recite mi šta je od toga istina?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To je samo pogrešan prevod, ništa drugo. To je pogrešno prevedeno. Martin Došen je 20. ujutro iznešen iz bolnice, da ne ponavljam, to sam tri puta rekla, odneli su ga vojnici koje ja nisam poznala i tamo su ga tukli, to sam vidila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A zašto ste u svojoj izjavi, ako je to pogrešan prevod rekli da su ova lica Martina Došena bacili na nosilima u dvorište da umre. Da li je to pogrešan prevod?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa bacili su ga, vojnici su ga bacili, sada nevezano koji vojnici. Jedni su ga vojnici bacili. Sa nosila su ga bacili, istukli i to ostavili. Dalje ja ne znam šta je s njim bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u svojoj izjavi datoj 1995. godine Tužilaštvu, rekli da ste tog 20. novembra ujutro, dok ste stajali u dvorištu videli mnoge lokalne četnike kako tuku muškarce?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Samo su ih pretresali, vadili sve iz džepova, a da ih tuku... Udarali su ih malo, malo, onako, u prolazu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Danas ste nam rekli da niste videli osim Martina Došena da bilo ko je drugi tučen. Šta je istina od toga?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Sva je istina. Nije tučen, niko nikoga nije tamo tukao da... nego ga je gurnuo, uzeo mu je sve da izvrne iz džepova sve i onda ga gurne da prođe. To je istina. Pa nisam videla tamo da su im glave razbijali, jer nisu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ko je to radio?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Radili su vojnici koji su bili ili kako vi kažete da ja govorim stalno četnici, mi smo u Vukovaru pobunjene Srbe zvali četnici, jer su i oni zvali Hrvate ustaše, četnici koji su bili u sklopu JNA. Sâmi nisu tamo bili nego su bili tamo sa majorom Šljivančaninom, sa Jugoslovenskm narodnom armijom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Danas ste nam rekli da je 16 muškaraca koji su imali bolničke iskaznice uvedeno u autobus. Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ti muškarci su otišli zajedno sa onim muškarcima koji su razdvojeni pred bolnicom i njih 16, da li je bilo 16, koliko ih je bilo 16, možda koji manje više, oni su isto bili u tim, tamo razdvojeni, otišli u te autobuse. Međutim neko je tražio, ja ne znam ko je tražio, neke žene tamo koje su isto radile u bolnici, tražile su od majora Šljivančanina da im vrati muževe, braću, šta ja znam koga i nakon nekog vremena, ne znam tačno vremenski, vraćeno je tih 16 muškaraca, bili su isprebijani, bili su krvavi, tučeni su bili gore negde, da vam kažem da je bio "Velepromet" pitaćate me jesam ga vidila, nisam vidila nego su svi rekli da su bili na "Veleprometu" i da su vraćeni nazad u bolnicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas zamolio samo da ne odgovarate tako opširno, ja vas ne mogu prekinuti, jer ne smem da uključim mikrofona za vreme vašeg govora da se vaš glas ne bi čuo. Ali mene interesuje da li ste rekli da su to lica sa bolničkim iskaznicama?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A šta bi bio vaš komentar ako vam kažem da su radnici bolnice u svojim izjavama rekli da svi koji su imali bolničke iskaznice su ostavljeni van autobusa i da oni u autobus nisu ušli. Da su ušli samo oni koji nisu imali bolničke iskaznice.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nije to istina i to nije niko ni rekao. Niko onda nije ni spominjao iskaznice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste se vi nalazili pored tih autobusa?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne, ne, autobusi su bili u dvorištu, parkirani, ali su se mogli videti na nekih 15 metara, 20.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odakle onda znate da li je njima neko tražio iskaznice njima? Ili ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Tu na izlazu sam stajala, pa tu se rješavalo ko kuda ide, tu su se djelili muškarci od žena i muškarci su svi išli u te autobuse.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je pri povratku ovih autobusa u dvorište bolnice bilo neophodno da neko od radnika bolnice garantuje za lice u autobusu da je i on radnik bolnice da bi mogao izaći zato što nisu imali ove iskaznice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: A to ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste bili blizu autobusa kada su se oni vratili?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Tamo smo još stajali kad su oni došli, vratili se tako isprebijani, autobus je valjda ostao tamo malo dalje, oni su peške se vratili i išli ko je imao tamo svoju suprugu kod nje, ko je imao... Uglavnom tamo su se, tamo su došli i onda smo nakon nekog vremena, kad smo tamo trebali ići prema našim autobusima gde su žene išle, a onda su i muškarci išli sa tim ženama, ti što su vraćani.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da vi ne znate zapravo kako su oni izašli iz autobusa?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa vidjela sam ih kad su došli kako su izašli iz autobusa. Šta to znači kako su oni izašli iz autobusa?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je neko za njih morao da potvrdi da su radnici bolnice, to sam vas pitao?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Danas smo od vas čuli, na pitanje moje uvažene kolegice da tvrdite kako je jedan lokalni Srbin rekao nekoj ženi: "Svi će oni biti ubijeni, već je to unapred dogovoreno".

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možete li nam reći gde se to dešavalo kada ste to čuli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Na izlazu, na samom izlazu iz bolnice, iz zgrade, na samom izlazu tu, to je bila grupa žena, stajali smo i čekali i taj muškarac je došao u uniformi, stariji čovek malo sed, dosta visok, on je to, žena je ta pitala: "Kud njih odvodite?", on je doslovce rekao: "Svi će oni biti ubijeni, to je već unapred dogovoreno".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći ko je bila ta žena s kojom je razgovarao, da li je poznajete?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne poznajem ni tu ženu, ne poznajem ni muškarca. Žena je bila između, možda civil, možda žena koja isto se sklonila u Vukovar, možda je bila njegova poznanica, najvjerojatnije da je bila i koja se sklonila u bolnicu, to sam htjela reći, ona kako su dolazili tako je on stao i pričao s njom i normalno, bila sam blizu i čula sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ne znate koje to lice, ipak ste rekli da je on lokalni Srbin zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja za lokalnog Srbina kažem samo za onoga koga ja osobno poznam. A svi ostali su mi, svi bili jednaki. Bili su uniformi, bili su vojna lica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je i ta žena bila lokalni stanovnik?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Najvjerojatnije je da je bila kad se našla u bolnici u Vukovarskoj, sigurno je bila lokalni stanovnik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da termin lokalni, za vas znači kada nekoga poznajete. Ipak ste ovaj termin upotrebili u vašoj izjavi koju ste oktobra 2005. godine dali Tužilaštvu, rekli ste jedan lokalni Srbin, to ste i danas ponovili ovde pred časnim Sudom. Da li to znači da ovo lice vi poznajete?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To lice ne poznam, ali lokalni Srbin, to bi bilo da je Vukovarać, tako nešto, ako su lokalni Srbi, da nije bio... Mislim, ne poznam ga osobno jer tog čovjeka, ja što je to rekao, ne poznam osobno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li, kad ste čuli to šta je rekao, da li vas je to prepalo, da li je to ostavili dubok utisak na vas?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da. Prepalo me zato što je moj muž već bio odveden i htjela sam, ali nisam imala kom se obratiti i moliti ga da ga vrate zato što ja smatram da je on bio invalid i da, tako sam ja smatrala i smatram i sada da se nije borio i da bi ga trebalo vratiti da idemo zajedno nas dvoje kud se i dalje trebalo ići. Ja sam mislila da ćemo mi ići svojim kućama, ali nam niko nije dozvolio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To lice vas je uplašilo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da ste se toga setili tek sada posle 14 godina, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 - ODGOVOR: Ja to znam od prvog dana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zašto to niste izjavili predstavnicima Tužilaštva u julu 1995. godine ako to znate od prvog dana?

SVEDOKINJA P-013 - ODGOVOR: Kad bih ja morala odgovoriti što se dogodilo u Vukovaru 1991. godine, ja tri godine odavde izašla ne bih. Pa ja ne mogu sve reći, a ne mogu se u istom momentu sve sjetiti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali sada ste nam rekli da je ta vaša strepnja bila vezana za vašeg supruga. Zar je to bilo nebitno 1995. godine kada ste o tome govorili?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bilo je bitno i onda i danas.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U transkriptu na strani 46, red 9 je grešaka, umesto "father" treba da stoji "husband". Ali ipak ćete se složiti samnom da vi ovo nikada niste pomenuli pre ove 2005. godine.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To da je taj čovek to rekao?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, taj događaj.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa nisam se ga sjetila, evo vidite, sada još ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Danas ste nam rekli da ste u hodniku bolnice čuli jednog lekara da se obraća nekom oficiru sa "druže Mrkšić", zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko je bio s vama tada kad ste to čuli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Muž i ja smo išli kroz taj hodnik gde su ležali ranjenici i nosili torbu, nosili torbu između sebe.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možete li mi reći kako je izgledao taj lekar koji je to po vašoj tvrdnji izgovorio?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bio je u bijelom mantilu, bio je srednjih godina i to je to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li znate njegovo ime?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Doktor Stanojević ako je, Stanojević ako je 100 posto tačno, mislim da je Stanojević, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li nam možete opisati kako je izgledao taj oficir kome se doktor obratio?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne mogu vam opisati kako je izgledao, bio je u uniformi i njih dvojica su išli kroz taj hodnik, sa strane su bili kreveti i ležali su ranjenici i doktor je govorio: "Ovo je naš, ovo nije". E to sam čula i prošla dalje, normalno da sam prošla, da nisam tamo stajala kod njih dalje i slušala šta oni govore i izašla iz zgrade van.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U kakvoj je uniformi bio taj oficir?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Svi su bili, sad ja ne znam kako, svi su jednaki. Sve su te uniforme bile Jugoslovenske narodne armije i nisu bili to sve takve, nisu Srbi imali svoju uniformu u Vukovaru, posebnu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koje boje je bila ta uniforma?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Šarena, ne znam ja boje, nemojte me nakon 15 godina pitati koje je boje unuforma? Bio je u uniformi, nije bio u civilu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospođo, vi ste se posle 15 godina setili da je neki lekar oslovio oficira sa "druže Mrkšiću" prvi put, zato vas ja posle 15 godina pitam kakvu je uniformu imao taj "drug Mrkšić", da li nam to možete opistati ili ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Valjda je imao vojnu uniformu, kakvu bi drugu mogao imati uniformu?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi sigurni da se dobro sećate ovog događaja o kome sada govorimo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Taj razgovor, dobro se sjećam tog razgovora, to je u prolazu sam čula gdje je on rekao "druže Mrkšiću", ali ja dalje ne znam ništa, ja sam to i rekla da ne znam. Jer sam prošla i izašla iz kruga bolnice, ne, u krugu sam bila, izašla sam iz zgrade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A možete li nam reći u koliko sati je to bilo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa bilo je ujutro, kad smo izlazili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U koliko sati ujutro?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa ja sam rekla da je to negde bilo između 6.30 i 7.00, tako, možda i više, možda, ne znam, sat nisam imala, nisam točno znala. Znam da smo još ležali ujutro rano kad smo morali izaći iz zgrade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I vi tvrdite da se dobro sećate ovog događaja? A zar nije ovo da ga prvi put pominjete? Zar nije istina da do sada nikada niste rekli da je jedan doktor se obratio oficiru sa "druže Mrkšić"?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja sam to dala i u svojoj izjavi 1995. godine. Ne spominjem ja to sada prvi put.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi 1995. godine niste spominjali da se neki doktor obratio oficiru sa "druže Mrkšić". U toj izjavi 1995 godine ste nam rekli da ste lično čuli i videli da je Mrkšić bio tu i davao naređenja. Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Mrkšić je sa doktorom razgovarao. Ne znam ja da li je bio Mrkšić, on mu je tako rekao, ali je bio, jer ga ja ne poznajem, ali je doktor njemu govorio koji je koji pacijent.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To niste rekli u vašoj izjavi iz 1995. godine, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa rekla sam, to sam rekla da sam to čula. Rekla sam da su se dijelili pacijenti, rekla sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću zamoliti sudskog službenika da opet svedokinji pokažemo njenu izjavu od 18. jula 1995. godine i zamoliću je da pročita jedan pasus na strani 4, pasus 2, BHS verzije i na strani 3, pasus 3 engleske verzije. Gospođo, molim vas pročitajte lagano ovaj pasus koji sam vam obeležio.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: "Dana 20. novembra, oko 7.00 su iz bolnice, po naređenju majora Šljivančanina izvedeni civili i lakše ranjeni i ukrcani u šest autobusa. Tog jutra sam vidjela jednog doktora Srbina, radilo se o doktoru Stanojeviću ili Manojloviću, vrlo su slični, uvijek i hrvatske brkam, koji je hodao po hodniku sa jednim oficirom JNA ukazujući na ranjenike i govorio: "Ovaj je naš, ovaj nije". Bio je već u uniformi JNA a ne u bijeloj ... "

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala gospođo, to će biti dovoljno, više nam neće trebati. Molim sudskog službenika da uzme dokumenta. Da li ćete se samnom složiti da u ovom delu izjave niste spomenuli "druga Mrkšića"?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, nisam ga spomenula. U tom dijelu izjave nisam ga spomijenula.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, u tom delu izjave gde se lekar obraća nekom, niste spomenuli druga Mrkšića. Takođe niste danas rekli, vi ste danas rekli da je lekar bio u belom mantilu. Ovde ste pročitali da je bio u vojnoj uniformi. Šta je od toga istina?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jedan je bio ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo trenutak da se vaš glas ne bi čuo ...

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jedan je bio, možda u bijelom mantilu, sigurno je bio u bijelom mantilu, a drugi lekar je bio u uniformi, najvjerojatnije jer je bio, ja to ne bi rekla da nije bio u uniformi. Jer lekari su, kad je ušla vojska srpske nacionalnosti, oni su bili uz vojsku odmah.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vas pitam o vašem sećanju, a ne o pretpostavkama. Da li je lekar bio u uniformi ili je bio u belom mantilu? Šta je od toga istina?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa jedan je bio u bijelom mantilu, a jedan je bio u uniformi. Bilo je više lekara, nije bio jedan lekar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A doktor Stanojević, u čemu je on bio?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Doktor Stanojević je bio u bijelom mantilu i rekao: "Druže Mrkšiću", rekao je, to sam čula, pa ako onda nisam rekla to, možda se nisam mogla sjetiti, Mrkšić je rekao, "druže Mrkšiću" i drugo ja ne znam, možete me još pitati, ali ja drugo nemam reći nego to što sam rekla.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste niste se setili, čega se niste setili? Imena Mrkšić?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne, nisam se sjetila, sada sam rekla da je to bio Mrkšić, da je on rekao: "Druže Mrkšiću".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A tada 1995. godine kada ste davali izjavu niste znali da je to bio Mrkšić?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa i onda sam sigurno rekla da je bio Mrkšić, najverojatnije sam rekla, ali nije napisano. A možda i nisam, možda sam samo rekla visoki vojni dužnosnik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako ste rekli visoki vojni dužnosnik da li to znači da niste znali za ime Mrkšić?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Čula sam ja za ime Mrkšić.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste nam izjavili danas da niste videli Mrkšića da je u bolnici davao naređenja, zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja sam samo rekla danas da sam čula da to što sam čula, u prolazu da sam čula. To što je rekao doktor, u prolazu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vam moram predočiti da ste u svojoj izjavi iz 1995. godine tvrdili da ste čuli da je Mrkšić izdavao naređenja, a niste ga pominjali u kontekstu razgovora sa doktorom. Pa me interesuje odakle ovakve razlike u vašem iskazu i šta je od toga zapravo istina?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Sve je istina, samo pošto mi vi sada postavljate takva neka pitanja da me zbunite, a to što sam... Ja ne znam tako razgovarati kao vi, ja vam jednostavno govorim ono što sam videla i što sam čula. Ništa niti sam dodala, niti sam izmislila, niti sam to u stanju. Jer ne bi ovde ja ni sedila da ja, jednostavno govorim ono što sam ja doživela i što sam čula, jer nisam ja ništa izmislila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospođo, u vašoj izjavi koju ste dali Tužilaštvu oktobra 2005. godine je mnogo različitih detalja u odnosu na onu vašu izjavu iz 1995. godine. Ja sam uglavnom veći deo ovih razlika prošao, ali me interesuje da li ste 1995. godine bili sigurni u ono što pričate ili ste danas sigurni u to što pričate, jer su razlike bitne i velike?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja vam samo mogu reći da sam čula, čula sam od tog doktora da je rekao: "Druže Mrkšiću". To sam čula, drugo vam ne znam drugo što bih rekla.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u vašoj izjavi iz 1995. godine rekli da ste videli pukovnika Mrkšića? Da li ste toga sećate?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa ja se u činove ne razumijem, ja ne znam ko je pukovnik, ko je general, ja se ne razumem u činove.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa danas ste nam više puta spomenuli majora Šljivančanina, kako znate da je on major ako se ne razumete u činove?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Znam, jer su ga drugi oslovljavali sa major, pa čak i on sam je rekao: "Major Šljivančanin" sebi kad je sa onim iz međunarodne zajednice razgovarao, pa zato znam inače ne bih nikada znala. Ja zaista ne znam činove.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je neko u razgovoru sa vama insistirao da pomenete ime Mrkšić u vašoj izjavi?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Samnom nije niko razgovarao. Ja od 1995. godine kad sam tu dala izjavu, ja sam na to bila potpuno zaboravila dok se sada nije počelo govoriti o tom tako svedočenju i to i da sam obaveštena da ću svedočiti 2005. godine... S nikim ja o tome nikada razgovarala nisam. Ja sam jako tešku traumu proživila i nastojim jako duboko, duboko to zakopati u sebi i ja jako malo razgovaram o ratu u Vukovaru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako bih vam rekao da će Odbrana pokazati da 20. novembra gospodin Mrkšić se nije nalazio u vukovarskoj bolnici, da li bi vi dozvolili da ste pomešali ličnosti i da to lice koje ste videli nije bio gospodin Mrkšić?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ako ga to može spasiti od svega onoga što je napravljeno u Vukovaru, pa i ne mora biti on, za mene je to bila vojna osoba koju sam ja videla i bojala sam se ih svih odreda koga sam god videla tamo i drugo nemam šta reći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: S obzirom da ste radili, preformulisacu pitanje da ne bi morali da prelazimo u privatnu sednicu. Da li vam je poznato da je u bolnicu 19. popodne stigla voda i hrana koje je JNA obezbedila?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne, ne znam, možda su donosili... Odakle bi doneli vode kad vode nije bilo u Vukovaru? Osim prljavih bunara koji su bili, već se zemlja vukla.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovo vas pitam obzirom na radno mesto, neću ga pominjati sada? Ali vi tvrdite da nemate saznanja o tome. Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa nemam. Nemam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći da li ste spisak lica koja su izvedeni iz Vukovarske bolnice dostavili predstavnicima Evropske posmatračke misije dok ste još uvek bili u konvoju tog dana, 20. novembra?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ljudi u bjelom su ulazili u autobuse i tražili da se napravi spisak ko kome fali, kao koji... Ako ja na primer, meni fali moj muž, ja sam rekla fali taj i taj. I to je jedna osoba pisala i to je onda tim ljudima se dalo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vam je poznato da su radnici bolnice pitani od strane oficira JNA da ostanu u Vukovaru da rade ili da mogu da izaberu da idu za Srbiju ili za Hrvatsku? Zar ne?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je i nakon 20. novembra u vukovarskoj bolnici ostalo da radi lekara hrvatske nacionalnosti?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li bi vas iznenadilo kad bih vam rekao da su mnogi radnici bolnice upravo izjavili da su bili pitani da li hoće da ostanu u Vukovaru ili hoće da odu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne bi me iznenadilo.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Hvala vam gospođo, ja više nemam pitanja. Časni Sude, ja više nemam pitanja, hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vama, gospodine Vasiću. Sada ćemo da napravimo pauzu i nastavićemo u 17.50.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospođo Tapušковиć, izvolite.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Hvala, časni Sude. Ja sam samo htela pre nego što krenem da unakrsno ispitujem svedoka da postavim jedno pitanje Pretresnom veću da pomogne svim timovima Odbrane oko buduće upotrebe pojedinih dokaza u unakrsnom ispitivanju. Moje pitanje je vrlo kratko, časni Sude. Da li Odbrana tokom unakrsnog ispitivanja može da u sistem oslobodi dokument, odnosno da iskoristi dokumente koje je inače Tužilaštvo po Pravilu 65ter dostavilo odbrambenim timovima i sada je, kako smo pristupilo ovom *E-court* sistemu, njihovi dokumenti se nalaze u tom sistemu. Da li u procesnom smislu će Pretresno veće dozvoliti Odbrani da prilikom unakrsnog ispitivanja koristi takva dokumenta? Hvala. A koje Tužilaštvo još uvek nije upotrebilo u glavnom ispitivanju svedoka.

SUDIJA PARKER: Jeste li vi spomenuli Pravilo 65ter?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Da, časni Sude ja sam se pozvala na Pravilo 65ter.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, imate li vi nešto da kažete u vezi s tim?

TUŽITELJKA TUMA: Samo da pomenuti dokazni predmet mora da bude relevantan za svakog pojedinog svedoka.

SUDIJA PARKER: Mislim da možemo da se oslonimo na to.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala.

SUDIJA PARKER: Svakako gospođo Tapušковиć, a ovo vredi i za sve druge advokate. Ako imate dokument koji vam je obelodanjen za suđenje, onda vi taj dokument možete da koristite, a ako ga nemate, a ako ga želite, hoću reći originalni dokument, o tome treba da obavestite Tužilaštvo tako da vam ga oni stave na raspolaganje. Može da bude dovoljno da se poslužimo elektronskom verzijom dokumenta koje je u sistemu kada želite da ga koristite. Recite da li je ovo odgovor na vaše pitanje?

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja vam se zahvaljujem na ovim instrukcijama i to će biti Odbrani od velike pomoći pogotovo zato što je već jednom u dosadašnjem unakrsnom ispitivanju jednog od svedoka koji su prošli bio upotrebljen jedan takav dokument i mi nismo tada tražili razjašnjenje, a ne bismo voleli da izvođenje dokaza i upotreba dokumenata ode suviše daleko pre nego što imamo uputstvo vaše o tome šta je nama dozvoljeno da radimo. Hvala najbolje. Ja bih sada

prešla na unakrsno ispitivanje svedoka ukoliko mi dozvolite. Gospođo 013, dobar dan ili dobro večer. Moje ime je Mira Tapušковиć. Ja sam drugi branilac optuženog Miroslava Radića pred ovim Tribunalom i u ovom Predmetu. Ja ću vam postaviti nekoliko pitanja večeras i to vas molim kao što vas je zamolio i moj kolega Miroslav Vasić da govorite polako, vrlo je važno da se trudimo i vi i ja da se naš govor ne preklapa zbog mikrofona da se ne bi narušile zaštitne mere koje su vama dodeljene. Ja bih časni Sude molila da na samom početku unakrsnog ispitivanja ovog svedoka odemo za kratko u privatnu sednicu, jer bih poštovala zahtev koleginice iz Tužilaštva da kad god se govori o profesiji ovog svedoka da javnost bude isključena. Ukoliko dozvolite privatnu sednicu. Hvala.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica, molim.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam reći, od 1995. godine da li ste ikada više i kada, dolazili u kontakt sa predstavnicima Tužilaštva?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kako ste onda saznali da ćete svedočiti u ovom Predmetu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam dolazila u kontakt od 1995. godine, pa sve do sada dok nije počelo suđenje za ovo za čega se sada sudi. Onda su me zvali i obavestili da ću biti svedok za ovo suđenje.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitala gospođo kada?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: A, ja ne znam kada, ima možda par meseci, ne znam kada.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas molim da pokušate da budete maloprecizniji. Par meseci može da bude dva, pet, sedam meseci.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa evo, konkretno, prvi puta kada su me zvali da ću biti svjedok, to je bilo ljetos, to znam, bila sam na moru negde možda, možda polovica jula, ali opet kažem datum ne znam, ali to je bilo tada i posle su još ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, hvala gospođo. Recite mi samo kako ste vi stupili u kontakt sa predstavnicima Tužilaštva?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Zvali su me telefonom.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste se vi videli sa nekim iz Tužilaštva?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Šta vam je telefonom rečeno?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da će trojica iz Vukovara optuženi za ratni zločin u Vukovaru i kako već, to nekako ili da su u Hagu ili to, da će početi suđenje 2005. godine i da ću biti svedok.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospođo, u julu 2005. godine su vam rekli da će suđenje početi 2005. godine, je l' to?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa to hoću da vam kažem... Da, 2005. godine da će biti suđenje. Ne znam ja vama to reći. Nisam ja, ne mogu, nisam ja pamtila te datume kad su me zvali uglavnom su me obavjestili kad će biti suđenje i da ću biti svedok.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači ipak ne možete tačno da kažete kad su vas zvali?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa zvali su me ljetos, ljetos su me sigurno zvali ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja sam se gospođo dosta trudila tokom vašeg ispitivanja i glavnog dok vas je ispitivala cenjena koleginica iz Tužilaštva i dok vas je ispitivao kolega Vasić da zabeležim na svim mestima gde ste rekli da ne možete da se setite datuma, verujte nisam mogla da postignem, ali ću i ovaj red i ovu stranu da zabeležim kad budemo još diskutovali o vašem svedočenju. Recite mi sada molim vas, na pitanje kolege Vasića ste odgovorili da se niste sreli ovde sa Vesnom Bosanac i ostalim svedocima. Otkud vi znate da su ti svedoci ovde u Hagu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bilo je na televiziji da Vesna Bosanac, prvi svedok za ovu optuženicu. Još sam bila kod kuće.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A kažete da se vi, da se vi sa njom niste sreli ovde?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kad ste ovde razgovarali sa Tužilaštvom, koleginica je danas rekla, a nije se protivila konstataciji da ste vi ovde već desetak dana, konstataciji koju je izneo moj cenjeni kolega Vasić, izjavila je da ste vi razgovarali jedan dan. Je li to tačno?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, bila, jedan dan.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete da nam kažete koji je to dan bio?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Možda četvrtak.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je dan u nedelji, a da li se sećate datuma?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Vjerujte mi da ja ne znam ni koji je danas datum.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete da nam kažete koliko sati je trajao taj razgovor kad ste se sreli sa predstavnicima Tužilaštva ovde?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Sat vremena, sat i desetak minuta, tako.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I možete li da nam objasnite tok tog razgovora?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Uglavnom, ja ne znam kakav tok tog razgovora. Kao pitanja ovako, izjavu koju sam ja dala 1995. godine ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pomoći ću vam gospođo. Da li su vam oni postavljali pitanja ili ste vi krenuli u slobodno izlaganje?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja sam to krenula kako ja, ja sam to krenula pričati, pričati kao što pričam tu priču koja se meni dogodila.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste tu priču gospođo ispričali 1995. godine. Da li je vas neko uopšte pitao da li treba da krenete ponovo da pričate?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa krenuli smo otada od te ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kažite kako ste krenuli, gospođo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa od 1991. godine što se događalo i što ja znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, nisam vas pitala odakle ste krenuli. Verovatno ste krenuli od 1991. godine. Kako je krenuo razgovor između vas i predstavnika Tužilaštva?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa krenuo je normalno kao i danas što smo razgovarali.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači vi ste i danas razgovarali sa predstavnikom Tužilaštva?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne sa, tu, sa svedočenjem danas. Danas svedočim ja.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li to razgovor gospođu ili svedočenje?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Svedočenje.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi apsolutno možete da tvrdite da danas niste razgovarali sa Tužilaštvom?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa nisam razgovarala, kad bi danas razgovarala sa Tužilaštvom?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospođu ja moram da vas podsetim da ste pod zakletvom ovde.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa jesam i govorim vam, sve vam govorim samo želite da me zbunite ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospođu, to je poslednja moja namera da želim da vas zbunim, ali vi danas ceo dan u nekoliko navrata ...

SUDIJA PARKER: Molim vas, samo trenutak. Gospođu Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude. Svedokinja je ovde zbunjena, a ova pitanja pitam se da li su stvarno relevantna za konkretan događaj, za ono šta se događalo u bolnici?

SUDIJA PARKER: Pa ona su relevantna za verodostojnost gospođu Tuma, a ja mislim da se postavljaju upravo na toj osnovi. Ali, ja mislim da bi bilo pravično da se kaže gospođu Tapušковиć da ste vi zapravo postigli ono što ste hteli na ovom području, mi smo poruku shvatili i mislim da biste mogli da krenete i to prilično brzo na nešto što je bliže *meritumu* ovoga Predmeta.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, hvala najbolje, ja ću apsolutno pratiti vaše instrukcije samo želim da kažem da ni jednog momenta nisam namerno htela da zbunim svedoka, jer sam htela da proverim neke podatke odnosno okolnosti pod kojima je došlo do sačinjavanja izmene iskaza koji je nama dan odnosno par sati uoči svedočenja ovog svedoka. Ja ću sada preći na drugu temu, hvala. U vašoj izjavi koju ste dali 1995. godine rekli ste da su artiljerijski napadi dolazili iz Negoslavaca. Recite kada su ti artiljerijski napadi počeli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: U avgustu mesecu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da vi nemate nikakvo vojno obrazovanje, je li tako?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nemam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vaše jedino obrazovanje je ono što ste napomenuli, školu koju ste završili, ne bih htela da je pominjem da ne bismo uticali na mogućnosti odavanja vašeg identiteta.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste u četvrtak, u toku glavnog ispitivanja, to je na strani 74, red 24, rekli da ste celokupno vreme vašeg boravka u bolnici, znači dva meseca i nekoliko dana, ako tačno možemo da računamo to su dva meseca i pet dana, proveli u atomskom skloništu. Je li to tačno?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Uglavnom u podrumu, da. Ja to puno ne razlikujem atomsko sklonište i podrum. Podrum je isto u zemlji.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Možete li nam reći u tom vremenskom periodu dok ste vi sve vreme bili u atomskom skloništu, odnosno skloništu ili podrumu, prihvatam vašu ispravku, da li je nastavljeno granatiranje?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nastavljeno je, svaki dan je granatirano.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete da nam kažete iz kog pravca je granatirano tada?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Mogu. Iz Negoslavaca najviše i sa Petrove Gore. A Petrova Gora je dio Vukovara.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hoćete reći nama i Pretresnom veću kako znate za taj podatak? Kad ste bili non-stop u podrumu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Dok još nisam otišla u podrum sa Petrove Gore je granata pala na garažu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pala je na vašu garažu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Na moju garažu i kuću, sve geleri razbili sve. Ja sam bila taj put u kući.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vam govorim o onom periodu kada vi više niste izlazili iz atomskog skloništa odnosno podruma. Kako znate tada odakle je dolazila artiljerijska paljba?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Dolazila je, sa svih strana je dolazila, svaki dan je padalo stotine granata, tisuće granata na Vukovar ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi mora da ste od nekoga čuli da su te granate padale, vi niste izlazili. Od koga ste čuli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Vidila i doživila.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete da nam kažete šta ste vi videli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Dvorište bolnice, ulice, sve sam ja to vidila, valjda sam u toku tolikog vremena nekada izašla gore malo da mogu provirit kroz prozor i nešto viditi i čuti. Avioni su se čuli iako smo bili u podrumu oni su se jako dobro čuli i u podrumu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, ja bih sada zamolila da se svedoku prikaže preko ovog *E-court* na ekranu, dokazni predmet broj 48 i ja ću najljubavnije zamoliti svedoka da uzme olovku i da zajedničkim naporom pokušamo da nešto nacrtamo na tom crtežu. Gospođo, vi ćete dobiti instrukcije od mene i pitanja, pa vas molim da vi na ta pitanja pokušate da odgovorite crtežom, a u svakom slučaju i gospodin Usher, sudski poslužitelj, će nam pomoći u celoj toj priči. Hoćete li mi reći gospođo da li pred sobom imate jednu vrstu crteža slikanog rukom?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete gospođo Pretresnom veću da kažete da li vi prepoznajete to šta bi ovaj crtež trebalo da predstavlja? Da li bih ja mogla da zamolim sudskog poslužitelja da malo sliku uveća zato što je inače bleđa da bi svedokinja mogla lakše da vidi. Hvala. Gospođo, da li prepoznajete šta taj crtež predstavlja?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Tu vidim kuhinju, a ovde vidim da bi to mogle biti neke četiri sobe.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li vam ova skica daje bilo kakvu ideju o kakvom kompleksu se tu radi?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi gospođo ne prepoznajete da je to crtež bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ovo je sada... Da. Ovo je sada crtež bolnice.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste to konstatovali tek kada sam vam ja rekla da je to crtež bolnice. Hvala. Časni Sude, pošto svedokinja očigledno nije prepoznala ovaj crtež, ja ga neću sada koristiti, ali bih sada prešla uz vaše dopuštenje na ono što ste na samom početku mog unakrsnog ispitivanja dozvolili, a to je da se služimo dokazima Tužilaštva. Po Pravilu 65ter dokumentima. Ja bih sada molila sudskog poslužitelja da nam na ekrane stavi, to je dokaz broj 224, sa 65ter liste Tužilaštva, to je časni Sude jedan set od 12 fotografija koje prikazuju bolnicu. I ja bih molila da se prikaže, to je inače dokument 0053-1257. Molila bih da se svedokinji pokaže treća fotografija po redu. To je koliko ja znam prva fotografija, da, u tom setu

fotografija koje su kolor. Ja se izvinjavam zbog mog položaja, časni Sude jer ja želim da gledam, a ovaj fotos je tačno iznad postolja. Gospođo, da li vi na ekranu imate fotografiju?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Imam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja bih molila sudskog poslužitelja da ukoliko može malo uveća fotografiju. Da li vi prepoznajete ovu zgradu gospođo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hoćete reći Pretresnom veću šta je u pitanju?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ovo je sa unutarnje strane, ovo nije lice zgrade bolnice. Nego unutarnja strana.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali gospođo ta zgrada je bolnica, je l' tako?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ta zgrada je čitava.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, ja vas nisam pitala sada to nego da li je ta... Gospođo, da li vi imate problema zbog refleksije svetla da ne vidite možda dobro ekran?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je ta zgrada vukovarska bolnica?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ovaj položaj ovakav... Ja sa ulaznih vrata trebam videti vukovarsku bolnicu. Ovaj položaj ovakav kakav je ovde može imati svaka druga zgrada u Vukovaru, jer su sve takve slične.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospođo, da li ovo vas podseća na vukovarsku bolnicu? Bez obzira sa koje je strane prikazana.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Za mene je jako važno s koje je strane prikazano, jer ovakva je "Elektroslavonija" u Vukovaru i puno ovako dugačkih zgrada ima u Vukovaru.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja bih molila sudskog poslužitelja ukoliko nije problem da svedoku onda prikaže fotografiju broj 5. Na ekranu je sada fotografija broj 6, kako ja vidim, ali može i to, apsolutno je prihvatljivo za svrhu ovog ispitivanja. Gospođo, da li vi prepoznajete ovu fotografiju, ovu zgradu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li reći časnom Sudu šta ova fotografija predstavlja?

SUDIJA PARKER: Hteo bih da spomenem da u transkriptu piše šest, u 19 redu. Mislim da ste vi bili rekli broj 5, je l' tako? Fotografija broj 5?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, odlično ste primetili. U jednom momentu je bila fotografija broj 6 kad sam ja pogledala na ekran i onda sam rekla da je fotografija broj 6 čisto da bih konstaovala da nije ona fotografija koju sam ja bila zamolila. Ali u svakom slučaju sve ove fotografije odgovaraju i u funkciji su pitanja koje sam ja želela da postavim svedoku. Gospođo, da li možete da nam kažete šta ova zgrada predstavlja?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Trebala bi biti bolnica.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ako bih vam ja malo pomogla, pa vam rekla da to jeste vukovarska bolnica, da li vi to prihvatate da to stvarno jeste?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa je. Ali kad je bila, kada je bila čitava.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li vi možete sa ove fotografije da odredite da li je to snimano pre događaja u Vukovaru ili fotografija predstavlja obnovljenu bolnicu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja sada ne živim u Vukovaru i ne znam kako izgleda obnovljena bolnica.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Onda možete da nam kažete da li je bolnica ovako izgledala pre rata?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pre rata je izgledala možda slična, možda baš svaki detalj nije takav, ali ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste u vašoj izjavi koju ste dali Tužilaštvu rekli da su oznake Crvenoga krsta bile u dvorištu i na krovu zgrade. Ja bih vas sada molila da olovku koju je sada gospodin sudski poslužitelj dao, pokušate na ovoj fotografiji da prikažete gde bi trebalo, po vašem sećanju da se nalazio znak Crvenog krsta. Pa vas molim da tom olovkom to pokažete.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tapušковиć, da li tražite od svedokinje da obeleži ekran?

TUŽITELJKA TUMA: Da, časni Sude.

SUDIJA PARKER: To se ne vidi onda u elektronskom sistemu. Jednostavno ćete na taj način obeležiti i oštetiti ekran, ali to niko drugi neće videti.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, još uvek pokušavamo da se snalazimo u ovom *E-court*, ali evo, svedokinja je pokazala i ja bih molila samo za transkript, nema potrebe da ostane ...

SUDIJA PARKER: Gospođo Tapušковиć, rečeno mi je da je sistem možda sada dovoljno osposobljen da tako nešto može da se uradi. Kad smo počeli suđenje nije to bilo moguće. Ali koliko sam shvatio, možemo da pokušamo sada to da uradimo to šta ste vi predložili, da vidimo da li to radi i onda može elektronski da se napravi slika onoga šta je obeleženo. Gospođo Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Da, časni Sude, pre nego što se obeleži to, želim samo da pitam Odbranu da nam kažu kada je snimljena ova fotografija?

SUDIJA PARKER: Hvala vam. To je vaša fotografija, gospođo Tuma.

TUŽITELJKA TUMA: Da, meni je to potpuno jasno, ali ako Odbrana to koristi da bi postavljala pitanja svedokinji, da bi svedokinja nešto razjasnila ili odgovorila na pitanje, onda pretpostavljam da bi Odbrana trebalo da zna bar koje je godine napravljena fotografija da bi znali šta je tačan odgovor.

SUDIJA PARKER: Bez obzira da li Odbrana zna ili ne zna, čini se bar Pretresnom veću da je važno da se svedokinji to kaže. Ona je više puta rekla da se ovde radi o bolnici koja je neoštećena, radi se o zgradi koja je neoštećena. Da li onda znate godinu gospođo Tapušковиć? Ako ne, onda ću to pitanje da postavim gospođi Tumi.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, ove i slične fotografije su već bile uvedene tokom saslušanja svedokinje Binazije Kolesar. Te fotografije su iz ovog istog seta, 12 fotografija iz dokaza Tužilaštva 224. Odbrana nezna kada je, osim ukoliko bi pogledali sada u 65ter listu koji imamo, inače mi ovde u sistemu. Ali na isto pitanje koje je postavila cenjena koleginica iz Tužilaštva prethodnom svedoku, odnosno gospodinu Boroviću kada je ...

SUDIJA PARKER: Gospođo Tapušковиć, moje pitanje je bilo da li možete da kažete koje godine je napravljena ova fotografija? Možete li da nam odgovorite?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Mislim da je napravljena 1995. godine ili 1997. godine kao podatak koji je nama dalo Tužilaštvo tokom saslušanja Kolesar Binazije.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Znači ovo je fotografija za koju mislite da je napravljena četiri, pet ili šest godina posle događaja iz 1991. godine i snimljena je u vreme kako izgleda, kada je rekonstrukcija daleko uznapredovala ili je završena tako da se tu onda vidi zgrada koja je prilično obnovljena i restaurirana.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Tačno časni Sude, ja sam samo htela da prvo dobijem od svedokinje identifikaciju da to jeste ili bi mogla da bude bolnica i da je onda pitam da li je ovo možda obnovljena bolnica.

SUDIJA PARKER: Nema nikakve sumnje da ćete vi sada hteti da postavite pitanje svedokinji može li da identifikuje dvorište o kome je govorila kao i drugu zgradu koju je spomenula.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Ne, časni Sude, to nije bila linija mojih pitanja. Linija mojih pitanja za svedoka je bila gde smo zapravo zapeli oko nekih tehničkim mogućnosti da li možemo to da uradimo. No, čak i bez toga kad ste mi pomogli objašnjenjem da tehničke mogućnosti sada dozvoljavaju da se na slici obeleži, a da matična slika ostane neoštećena, moja namera je pre toga bila da pokušamo da rešimo problem tako što bih predložila da se zapisnik konstatuje da je na toj i toj fotografiji, pod tim i tim rednim brojem, u 65ter dokazu broj 224, svedokinja na pitanje pokazala krov kao mesto gde se nalazila oznaka Crvenog krsta.

SUDIJA PARKER: Ali, zar ne morate najpre da ustanovite za koju je ona zgradu izjavila da je krov zgrade na kojoj je bio nacrtan Crveni krst? Ja naime nisam shvatio da je ona kazala da je baš ta zgrada, ta zgrada. Gospodo Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Izvinjavam se što opet prekidam, ali samo radi informacije. Ove fotografije su snimljene u julu mesecu 1997. godine.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽITELJKA TUMA: A ukoliko Odbrana postavlja ova pitanja, ne znam koliko je relevantna godina kada je dakle snimljena fotografija za događaje iz 1991. godine.

SUDIJA PARKER: Pa to će svakako da pomogne Pretresnom veću, ali ono šta je važno, pomoći će i svedokinji da shvati da zgrada nije tako izgledala 1991. godine. Dakle, to je zgrada koja izgledala tako nekih šest godine kasnije i sigurno je u značajnoj meri bila popravljena od onih oštećenja koja su na njoj nastala 1991. godine. Ali, gospodo Tapušковиć, da li vi shvatate šta je želim da kažem? Ja sam zapravo mislio da je svedokinja opisala sva mesta na kojima su bili znaci Crvenog krsta. Jesam li ja u pravu?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Tačno je, časni Sude i ja bih volela da sada, dajući objašnjenja ne otkrijem šta je srž moga pitanja trebalo da bude tako da ja tražim dozvolu od vas da svedokinji postavim pitanje u tom smislu da li može da nam na krovu ove zgrade pokaže kako je stajala oznaka Crvenog krsta.

SUDIJA PARKER: To je dakle problem. U trenutku kada ste postavili pitanje tako, vi u stvari stvarate zbrku i bojim se da možete da zbunite i svedoka, pa bih vam ja predložio da zapravo svedokinju pitate da li ona vidi na fotografiji mesto na kome su se videli, na kom su bile postavljene oznake Crvenog krsta i da onda od te izvorne tačke krenete dalje.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Tako ću se i potruditi da formulišem pitanje. Gospođo, da li vi na ovoj fotografiji možete da odredite i pokažete pokazateljem koji imate u vašoj ruci, mesto gde je 1991. godine mogao da stoji znak Crvenog krsta?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Na ovoj fotografiji ne, ali na drugoj zgradi koja je bila stara bolnica, na ulazu u bolnicu, na ulazu. Na glavnom ulazu u bolnicu stajala je plahta, zastava sa crvenim krstom, a na ovoj zgradi ja to nisam vidjela niti mogu reći. Ali ove zgrade, ove druge zgrade tu nema, jer je ona još za vreme tog bombardovanja srušen prvi deo i to je sada, sad ne znam, jer nisam tamo, uglavnom nje ovde nema.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, hvala gospođo. Vi hoćete da kažete da u onom momentu dok ste vi bili u bolnici oznaka Crvenog krsta nije bila na krovu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bila je na krovu ne na ovoj zgradi koju ste ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala najlepše, odgovorili ste mi na pitanje. Hvala najlepše. Da li možete da nam kažete koliko je dnevno vaš posao, ne moramo ga opisivati okupirao vaše vreme. Koliko ste sati radili radeći taj posao, volonterski?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa uglavnom čitav dan smo nešto, ponešto radili. Ujutro dok smo neki doručak napravili, posle nešto dok smo pripremili za ručak ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospođo, ne morate da opisujete, to može da utiče na otkrivanje vašeg identiteta. Ja sam vas samo pitala za broj sati koji ste radili? Hvala. U onom slobodnom vremenu koje ste eventualno imali, koliko ste se kretali po ostalim prostorijama u podrumu bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Vrlo malo.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste onda pretpostavljam najveći deo slobodnog vremena provodili u prostoriji sa vašim suprugom, je l' tako?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Moj suprug je ležao kao ranjenik, gdje su bili ranjenici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Vaš suprug nije bio sa vama u istoj sobi?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam reći od onih 12 osoba koje su bile sa vama u sobi, da li je bilo tu ranjenika?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam reći koji su to ljudi bili, da li je bilo muškaraca, žena, dece?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Uglavnom su bile žene.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste opisali u svojoj izjavi događaj sa bolesnikom kome je bomba pala među noge. Da li ste vi to lično videli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To sam osobno vidila i osobno poznam tog bolesnika, znam mu i ime i prezime.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi, u tom momentu kad je bomba pala, da li je bio još neko u toj prostoriji?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Na žalost ležao je u hodniku, nije bilo mjesta u nikavim prostorijama. To su bili hodnici i tu je tako ležeo na krevetu, imao je nogu u gipsu i ta je velika, ogromna bomba pala tako njemu između nogu, jer su noge bile raširene.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći, molim vas, jel' vaš suprug bio podvrgnut nekoj hirurškoj intervenciji?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ranjen je u vrat, pa su mu tu gore nešto na vratu zaustavljali krvarenje.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je bilo da li je bio podvrgnut nekoj hirurškoj intervenciji?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa šivano mu je to, ne znam ja šta bi to moglo... Mislite za vreme tog kad je ranjen?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je to bila gospođa operacija ili ambulantna intervencija?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nisam ja bila s njim, nisam ja taj momenat bila kad je on dovežen tamo u bolnicu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li znate da li je vaš muž išao pod anesteziju?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači vaš muž je posle toga bio vrlo brzo osposobljen?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nije vrlo brzo. Moj muž je do zadnjeg dana ležao u bolničkom krevetu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači svih dva meseca je vaš suprug zbog povrede na vratu ležao u krevetu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate da je u tom momentu u bolnici, osim tog ranjenika koji je bio u gipsu kome je bomba pala između nogu bilo još Srba u bolnici?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: I on je bio Srbin. Pa, bilo je Srba.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jesu li Srbi bili izdvojeni?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači nije bilo razlike gde su oni bili smešteni?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ko je god bio ranjen i dovežen u bolnicu, taj je dobio bilo kakav smještaj, smještaj nije bio neki super, ali neki ležaj, tamo neki pokretni, tamo neki... Uglavnom su ljude smještali i sva pomoć medicinska im je pružena u tom momentu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Šta biste rekli gospođo na to ako vam kažem da je ravnateljica bolnice gospođa Vesna Bosanac i glavna sestra Binazija Kolesar izjavile ovde kao svedoci da su Srbi bili izdvojeni u posebnim sobama? Da li to prihvatate kao moguće?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne prihvatam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SUDIJA PARKER: Samo bih hteo da istaknem da je iskaz bio da su srpski vojnici držani izdvojeno, a ne nužno ostali pacijenti srpske nacionalnosti.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tačno je, hvala časni Sude. Recite nam gospođo da li vi znate ko je gospodin Rašeta?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To sam čula preko televizije.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li reći kada ste čuli za njega preko televizije?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa za vreme tog rata, za vreme tih nekih pregovora, ne znam, na televiziji sam čula prezime Rašeta, dalje ne znam ništa.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste li to čuli za vreme ratnih dejstava, gde je taj televizor bio?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To sam ja čula o Rašeti već 1992. godine i 1993. godine kad nije rata bilo, a za vreme rata ja nikakvu televiziju nisam gledala, jer je nismo imali.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste pomenuli vašu izjavu i vojnika Sašu. Pitala sam vas jel' se sećate nekog vojnika Saše?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da, sećam se da su rekli da ima jedan ranjeni vojnik srpski i odnešen je negde gore u sobu, stavljen i da su ga, da su ga, tako su govorili da ga liječe, dalje ne znam ništa o njemu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, samo da... Vidim, prijavljuju mi da postoji neka greška u transkriptu. U pitanju je strana 79, 19 red, svedokinja nije pomenula 1990. godinu, a u transkript je uneta i 1990. godina. Hvala. Vi ste u vašoj izjavi koju ste dali Tužilaštvu pomenuli da je taj vojnik Saša razgovarao sa generalom Rašetom. Sad ste rekli da se ne sećate generala Rašete, da ste za njega čuli kasnije. Koja je tačna informacija gospođo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jao, Bože. Taj general, to se pričalo po bolnici, Saša zove generala Rašetu da mu kaže da ne bombardira bolnicu, da on leži u toj bolnici, da su tu sve normalno ranjenici i evo, to.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste nam maločas rekli da ste za ime Rašeta čuli na televiziji 1992. godine, prvi put.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Prvi put da sam čula 1992. godine. Ma možda sam čula i prije u tom, u tim pričama. Vi ste mene pitali je l' ja poznajem Rašetu. Ja ne poznajem Rašetu, čula jesam za Rašetu, a kad me s tim datumima počnete, ja zaista ne mogu, ne mogu i ne mogu te datume u glavi, sve mi se smješalo od tih datuma i od tih godina.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi kažete da vam se sve smešalo od tih datuma i tih godina. Možete li nam reći kako ste onda tačno znali, 31. kad ste razgovarali sa Tužilaštvom tačno datume kad se šta dogodilo? Da li vas je Tužilaštvo podsećalo na te datume?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Nije me podsećalo. Ono što se osobno mene tiče, ono sam jako dobro zapamtila, a taj neki Rašeta i taj neki vojnik Saša, pa šta oni meni znače? Ja sam onih datuma koji su se meni upećatili u moj mozak, te datume ću ja pamtit dok sam živa.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospođo, vi ste baš kod tih datuma koje kažete da ćete pamtit i dok ste živi u nekoliko navrata ovde napravili grešku. U četvrtak na stranici 77, red 2 i 3 rekli ste da ne znate tačno kada ja prestalo bombardovanje, 17, 18. ili 19, to za vas nisu relevantni datumi.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Za mene su jako relevantni, prestali su onoga dana kad je Jugoslovenska narodna armija prestala pucati. A prestala je pucati sve te dane, 17, 18, 19, 20. Više se nije pucalo.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite onda kog dana je prestalo da puca?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja onda nisam znala koji je datum, znate, ni sad ne znam koji je datum ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala gospođo. Dali ste mi odgovor. Da li ste vi kod bilo kog od članova osoblja bolnice, bilo od ranjenika, bilo od pacijenata videli da nosi oružje?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi znate da se pričalo, po bolnici da je bilo oružja?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Može se svašta pričati. Ja čula nisam, vidila nisam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam reći jel' bolnica imala obezbeđenje? Jel' tako?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ni njih nisam vidila.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja bih časni Sude zamolila da na momenat odemo u privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude na otvorenoj smo sednici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko je prošlo od onog momenta kada ste izašli iz sobe gde ste noćili do momenta kada ste izašli u dvorište?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Možda petnaestak minuta.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko je taj hodnik dugačak?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa dugačak je, to je ispod zemlje, pa je trebalo preći celo dvorište, pa onda tamo doći na izlaz u onu novu bolnicu. Pa ne znam koliko je dugačak, uglavnom možda 50 metara, možda više i tako.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I imala bih još jedno pitanje. Vojnik koji je na tom putu od vaše sobe do sobe u kojoj ste bili, kome je on govorio da Srbe treba odvojiti na jednu stranu, a Hrvate na drugu? Kome je to bilo upućeno?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To nije dobro pitanje. Nije vojnik ništa govorio, doktor je govorio vojniku, doktor vojniku. Iš'o tamo kraj pacijenata, pošto su ležali s jedne i s druge strane, taj doktor je, pošto je doktor bio normalno da je znao, bio je Vukovarac. Nije to vojno lice iz Vukovara pa da on pozna ljude, doktor je rekao: "Ovo je naš, ovo nije".

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Poslednje pitanje za vas gospođo. Kada ste objašnjavali šta se dogodilo sa Martinom Došenom, na pitanje kolege Vasića, rekli ste da su to bili Vukovarci, lica koja su ga iznosila. Je li to tačno?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ne, nisam rekla tako. Tamo je u izjavi mojoj pisalo da sam ja videla te i te Vukovarce, pa ih nabrojala po imenu i prezimenu, a ovi vojnici što su iznosili Martina Došena, ja ne znam koji su i tamo su ga bacili, to sam videla.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Hvala gospođo. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospođo Tapušковиć što ste završili na vreme. Mi ćemo sada morati da prekinemo sa radom i vaše će svedočenje da se nastavi sutra u 9.00. Dakle, ostatak nedelje radićemo u jutarnjim satima. To znači da sada završavamo do sutra u 9.00.

